

Naší milované...

Jaro, léto, podzim, zima,
jako jelen letí čas
a jenom se parkrát vyspíš,
Porciunkule je tu zas!

Starosta ji bude vítat,
v celém městě bude rej,
atrakce se budou střídat,
to nám teprv bude hej!

Stánky budou plné zboží,
na mou věru, všeho dost,
to uvidí nejen místní,
ale taky každý host.

Opékat se budou vuřty
návštěvníkům pro radost,
pivečkem to zapijeme,
však ho taky bude dost!

Budeš teprv mrkat na drát,
moje milá zlatá této,
bez legrace, to je láce
tyhle ceny - nekupte to!

Každá sláva jednou končí
a navrátí se všední čas,
loučíme se - Porciunkule,
za rok se nám navrát' zas!

R. T.

O Porciunukuli přijďte pobejt do muzea ...

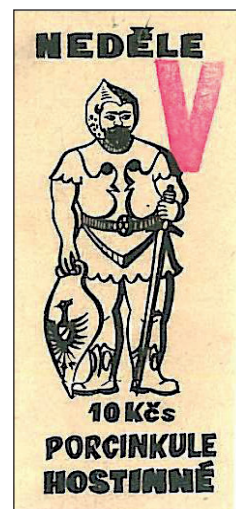
Muzeum s historickou expozicí
v druhém patře radnice, společně
s možností výstupu na radniční věž,
bude pro občany a návštěvníky města
po oba dva porciunkulové dny
zpřístupněno vždy od 10.00 do 16.00 hodin.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

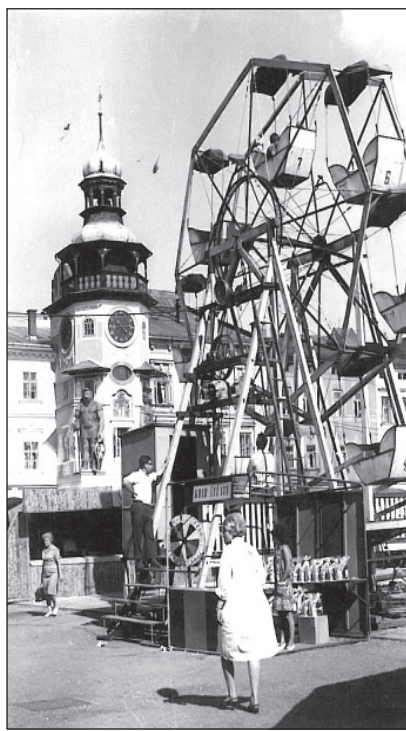
PORCIUNKULOVÁ FOTOKRONIKA

Vybírání vstupného na podloubí domu č. p. 53

Příjezd Evy Pilarové na Náměstí

russké kolo před radnicí

*návštěva Josefa Švejka o Porciunukuli
v Hostinném*

Porciunkulové noviny pro občany a návštěvníky města společně připravili a hezké prožití porciunkulových dnů roku 2010 v Hostinném ze srdce přejí Tomáš Anděl, kronikář města, a Radvan Tůma.

Porciunkulové noviny zdarma vyrobila Tiskárna Voborník, Hostinné

straně vyrůstá šest větví, které mají na svých výhoncích zavěšeny erby. Vpravo je to šest erbů mužských potomků rodu a vlevo šest erbů ženských potomků rodu. Víko sarkofágu naposledy světlo světa spatřilo dne 30. června roku 1909, kdy byla krypta otevřena, víko vyneseno ven a Ing. Otto Fiedleren z Hostinného vyfotografováno. Vedle těla zesnulého Viléma Lamboye v kryptě dále odpočívá jeho manželka Sybila Lamboyová (+ 1687 v Praze a převezena do Hostinného), jejich syn Jan Lambert (+ 1669) a vnuk Jan Maxmilián. Dále se v kryptě kostela nacházejí ostatky 72 řádových bratří františkánů, z nichž poslední P. Cletus Dittrich zde byl pohřben 27. listopadu 1780. Později byli františkáni podle nařízení císaře Josefa II. pochováni na hřbitově u zdi kláštera. Třetí a poslední hrobka se nachází na epistolní straně starého kostelíka a nese jméno Hoffmanova. Byla zřízena na příkaz purkmistra Jana Hoffmana pro významné měšťany Hostinného. Uvnitř se nachází šest dřevěných rakví. Jedním ze šesti zde pohřbených měšťanů je pruský královský komerční a konferenční rada Josef Nissel (1746 - 1799).

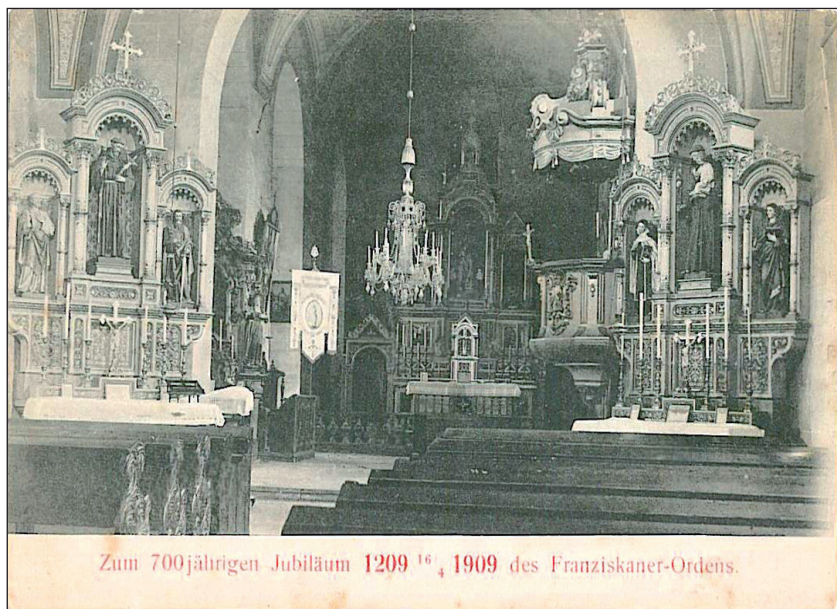
V roce 1686 byla dokončena klauzura konventu a knihovna. V následujícím roce byl dostavěn celý konvent a postavena zeď kolem zahrady kláštera se slepými arkádami uvnitř. O pět let později začaly první problémy s trhlinami ve zdivu vzniklými špatnou výstavbou základů. Největší problémy byly s jihozápadním nárožím, kde byly umístěny záchody. Část zdí dokonce musela být v letech 1712 a 1736 stržena, opatřena pevnějšími základy a znovu postavena. V roce 1693 byly do věže kostela umístěny tři zvony se jmény Marie, František a Antonín. V roce 1741 byl pořízen nový hlavní oltář a opravena střecha nad kaplí Bolesné Panny Marie. Následujícího roku se opravovaly komíny.

Postupem času se začalo ukazovat, že stávající klášterní kostel svou kapacitou už nevyhovuje, a bylo rozhodnuto o jeho rozšíření. Do prostor kostela se s problémem vešlo sotva 200 osob. Dne 13. srpna roku 1744 byly zahájeny stavební práce na rozšíření původního starého hřbitovního kostelíka, který byl výstavbou konventu začleněn do klášterního celku, a přístavby druhé kostelní lodi. Stavební činnost trvala až do roku 1748, kdy byl dostavěn unikátní dvoulodní kostel. A právě v tomto kostele se pak po více jak 200 let odehrávala hlavní část slavné pouti Porciunkule. V každé lodi bylo pět klenbových polí a každá měla svůj vlastní vchod opatřený kamennou předsíní s trojími dveřmi. Ve staré lodi stál oltář Neposkvrněného Početí a do nové lodi byl v roce 1753 umístěn oltář sv. Petra z Alcantary. Přístavbou kostela se františkáni dostaly do velkých dluhů, protože všechna vydání byla hrazena pouze z almužen. Až po roce 1778 byl postupně významným způsobem doplňován inventář kostela o nové oltáře a sochy. Oprava střechy a průčelí kostela proběhla v roce 1784 a zároveň byly zdi staženy železnými kleštěmi.

V době reformy rakouského císaře Josefa II. byl roku 1785 klášter v Hostinném zrušen. Dekret o zrušení kláštera do Hostinného přivezl bydžovský krajský hejtman Jan z Launay 11. listopadu 1785. Tehdy konvent obývalo 22 duchovních a 5 laických bratří s kvardiánem Janem Eliášem Stemplem. Do Prahy byla odvezena klášterní knihovna čítající 2 437 svazků, cenné rukopisy, obrazy a úřední listiny. Nic z toho se již zpět do Hostinného nikdy nevrátilo. O čtyři roky později si však františkáni prosadili obnovení kláštera. Pomohl jim v tom především argument, že v objektu provozovali již od roku 1688 lékárnu a od roku 1728 klášterní nemocnici pro chudé.

V roce 1810 byly kostel i klášter poškozeny silnou bouří s vichřicí. Vítr vyrazil okna a strhl věž, která musela být znovu postavena. V roce 1830 byl na věž kostela umístěn znak řádu. Za prusko - rakouské války v roce 1866 bylo v prostorách kláštera ošetřováno 5 000 raněných vojáků, z nichž tu tři zemřeli. Klášterní kostel byl opravován i v letech 1911, 1912, 1922 a 1923. V období po druhé světové válce se klášter nacházel v neutěšeném stavu. Opět bylo třeba provádět opravy střech a zdiva na celém objektu. Na havarijní stav upozorňoval i Státní památkový ústav.

V roce 1950 byl františkánský klášter v Hostinném komunistickou vládou zrušen. Kvardián byl uvězněn v internačním táboře Želiv a zbývající bratři převezeni do kláštera v Hejnici. Poté klášterní areál sloužil jako sklad obuvi a později jako sklad celulózky. V letech 1967 - 1969 byl objekt kostela zrekonstruován a v jeho prostorách umístěna expozice sbírky odlitků antických plastik z majetku Karlovy univerzity v Praze.

Interiér hlavní lodi klášterního kostela v roce 1909

Ambit klášterního konventu - 1934

*p. Bernard Antl,
kvardián kláštera v Hostinném*

Městu k sedmsetpadesátinám

Pod horami město stojí,
jistě ho znáš, co by ne,
a to město nese jméno,
jméno pěkné, Hostinné.

Letos tohle město slaví,
na vědomost chci Vám dát,
sedm set od narození
a k tomu ještě padesát!

To prý velká sláva bude,
to cvrliká každý pták,
a je to prý doopravdy
právě tak a nejinak.

Proto my též touhle cestou,
cestou správnou chceme se dát
a městu k jeho jubileu
skromné přání odevzdat.

Vzkvetej nám, ty město milé,
vyrůstěj nám do krásy,
zdárně přečkej doby krušné,
také všechny nečasy!

R. T.

O slavné pouti Porciunkuli

Pouť Porciunkule je nerozlučně spjata se životem svatého Františka z Assisi, který slavil svůj svátek vždy 4. října. Roku 1210 František založil řeholi o 23 kapitolách, kde hlavním článkem byla naprostá chudoba. Pro svoje charakterové vlastnosti se stal oblíbeným člověkem a stále získával další bratry. Ti si zpočátku říkali „menší bratři“ a až teprve později se nazývali františkáni. Když se jejich bratrstvo rozrostlo a poustevna na Rivotortu přestávala stačit, podařilo se Františkovi pro svůj řád získat malý zanedbaný kostelík Panny Marie s anděly a sousední dům. František přijal tento dar a kostelík společnými silami s bratry nově opravili. Kostelík dostal název Porciunkule. Tento název postupem času zlidověl jako Porcinkule. Slovo Porciunkule představuje nejmenší částku, to základní, co františkánům stačilo k jejich existenci. Toto místo se postupem času stalo mateřským klášteřem františkánů. Posvěcení kostelíka se konalo 2. srpna roku 1223. Událost se stala slavnou a ve všech místech, kde měli františkáni své kostely, se v ten den konala pouť, při které bylo možno získat plnomocné odpustky. Svatý František z Assisi zemřel v roce 1226. V Hostinném se první pouť Porciunkule konala ihned po dostavění kláštera v roce 1684.

T. A.

Kolébkou pouti Porciunkule v Hostinném je františkánský klášter

V roce 1635 získal město Hostinné za vojenské zásluhy v císařské armádě do svého majetku nejvyšší vojenský vachtmistr Vilém Lamboy z Deseneru. Tento holandský šlechtic španělského původu zbohatl zejména na konfiskacích během třicetileté války. V roce 1649 byl povýšen do hraběcího stavu a natrvalo se usadil v Hostinném. Lamboy byl zapřísáhlý katolík a za každou cenu se snažil do města získat některý z církevních řádů. Jako první nabídku přijali jezuité, kteří zde chtěli vybudovat kolej a konvikt. Avšak finanční zajištění stavby ze strany majitele panství se jim zdálo být nedostatečné a po čase město opustili. Brzy nato zájem o působení v Hostinném projeví františkáni.

Františkáni do Hostinného přišli 23. listopadu 1666 pod vedením brněnského kvardiána P. Patricia Palleta. Řádoví bratři od samého počátku projevovali snahu získat a nebo si pro svoji činnost postavit vlastní objekt. V roce 1674 jim městská rada přenechala k užívání malý renesanční hřbitovní kostelík Nejsvětější Trojice vystavěný v letech 1597 - 1599 italským stavitelem Carlem Valmadim pod dolní městskou branou a povolila přikoupit pozemek pro výstavbu kláštera a zřízení klášterní zahrady. Podmínkou města bylo, že při pohřbech se bude vyzvánět klášterními zvony a rakve budou moci být doneseny do klášterního kostela za zpěvu obvyklého „Salve“. V roce 1676 byla zahájena jednání se stavitelem a měšťanem Nového Města pražského Martinem Reinerem o výstavbě kláštera. Brzy nato byla podepsána smlouva. Stavba byla zahájena v roce 1677. Dne 27. března roku 1677 sloužil provinciál Bernard Sannig v přenechaném kostele Nejsvětější Trojice slavnostní mši a přidal k nyní již klášternímu kostelu druhé patrocinium Neposkvrněného Početí Panny Marie. V roce 1678 byly na klášteře prováděny tesařské práce a františkáni měli za povinnost zajistit veškeré dřevo na krovy a šindele. V roce 1679 však řádovým bratřím došly peníze a další výstavba byla až do roku 1680 přerušena. Navíc ještě 22. dubna 1680 stavitel Martin Reiner zemřel. V době začátku výstavby kláštera byl u Reinerů jako polír zaměstnán mladý Wolfgang Dientzenhofer (1649 - 1706) a zde se vyučil i zednickým mistrem. Ten začal jednat s františkány a nabídl se, že by stavbu dokončil. Dohoda na sebe nedala dlouho čekat a již 11. března 1681 byla v Praze u Panny Marie Sněžné sepsána smlouva mezi františkány a Dientzenhoferem o dostavbě kláštera. Podmínkou bylo dodržení původních Reinerových plánů.

Se stavbou se pokračovalo až v roce 1683. Byly dokončeny klenby a provedeno odvodnění budovy. V následujícím roce byla

Františkánský klášter se zahradou
v roce 1905

stavba téměř celá dokončena. Dne 8. srpna 1684 byli františkáni za velké slávy do kláštera uvedeni P. Bernardem Sanigem, který objekt vysvětil a předal do správy P. Rudolfu Vavrovskému. Za jeho správy byl klášter i dostavěn. V roce 1685 byl klášterní kostel rozšířen o kapli Bolestné Panny Marie. Základní kámen položil P. Vavrovský 22. července 1685 a náklady na výstavbu ve výši 300 zlatých uhradil velký příznivec řádu františkánů a úředník na panství Vlčice Matěj Řehoř Hošínský. Jeho podmínkou bylo zřízení rodinné hrobky v podzemních prostorách kaple. Kromě této hrobky se v podzemí klášterního kostela nachází ještě hrobka rodiny Lamboyů. Zde je pochován Vilém Lamboy (+ 1659 na zámku v Dymokurech a převezen do Hostinného). Jeho tělo je uloženo v měděném sarkofágu, který je 2,5 metrů dlouhý, 1 metr vysoký a 90 cm široký. Víko rakve je ozdobeno rozvětveným stromem znázorňujícím rodokmen Lamboyů, který zaznamenává šest generací rodu. Kmen se táhne od nohou až k hlavě a postupně z něho na každé

Arno
750 let

POŘÍZNKULOVÉ ROVINY

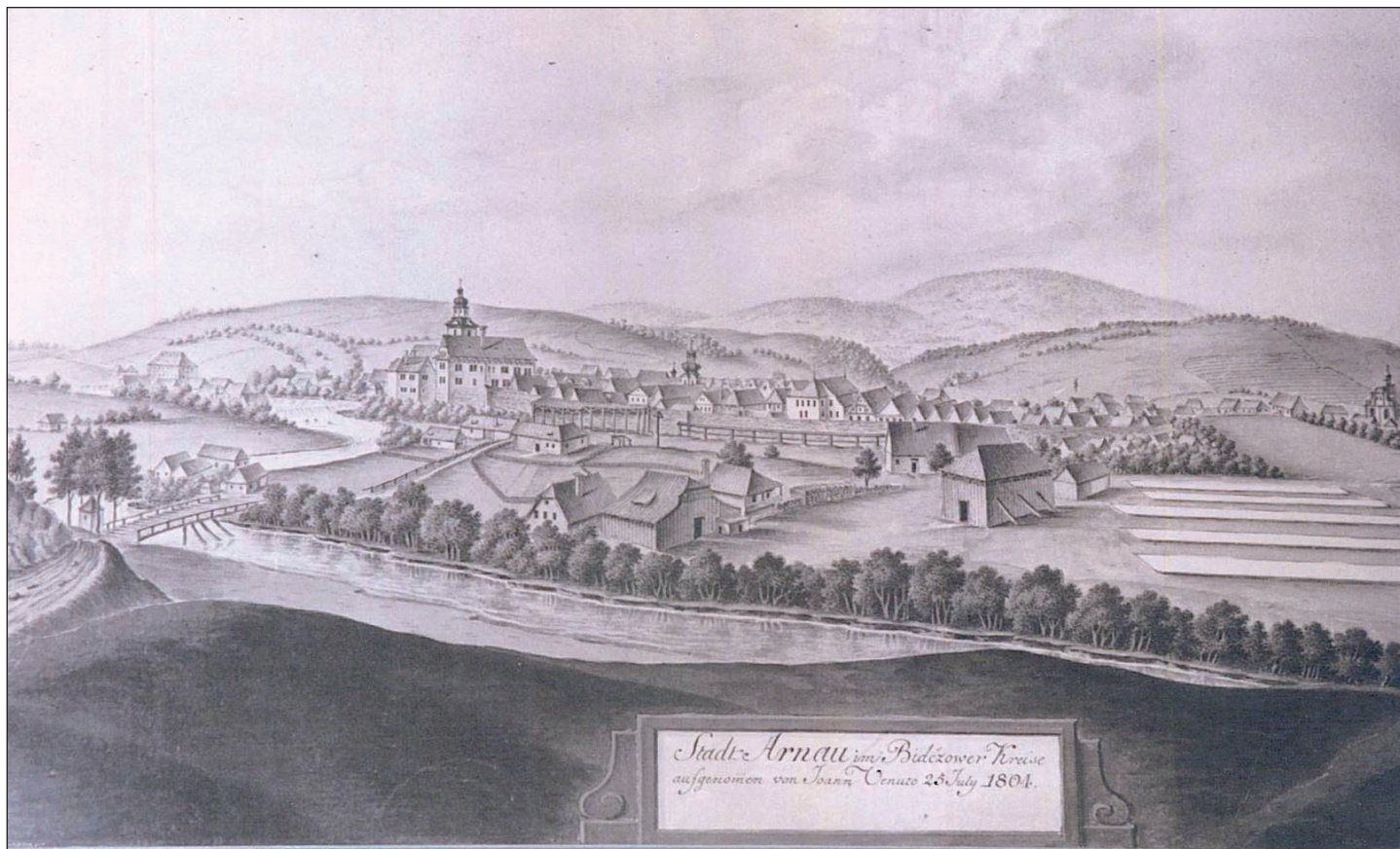
Hostinné

31. července a 1. srpna 2010

Město Hostinné si připomíná 750 let od svého založení

Počínaje letošním rokem vstoupilo město Hostinné do období, kdy si jeho obyvatelé a návštěvníci budou společně při nejrůznějších příležitostech připomínat významné výročí 750 let od založení tohoto jednoho z nejstarších měst v Podkrkonoší. Určit přesné datum založení města není v případě Hostinného jednoduché, protože zakládací listina se nedochovala. Rovněž tak první dochovaná zmínka o městě týkající se vysvěcení zdejšího kostela a sporu s benediktinskými mnichy z nedalekého kláštera v Henrichowe (Klásterské Lhotě) zapsaná v knize konceptů královských listin zvané "Formelbuch", kde je město Hostinné uvedeno jako "de Arnow", není datována. Zápis v této knize, která je uložena ve vídeňském státním archivu, byl odborníky datován do období mezi roky 1265 - 1270. Vznik kolonizačních měst, mezi které Hostinné bezesporu patří, však trval po řadu let. Proto se můžeme po právu hrdě hlásit ke skutečnosti, že naše město se ve své prvotní formě začalo rodit již někdy kolem roku 1260. Tuto skutečnost dokládají i archeologické nálezy z 2. poloviny 13. století objevené při výkopech v historickém jádru našeho města v roce 1973.

T. A.

Město Hostinné na vedutě Jana Venuta z 25. července 1804